

eller Gave, naar, og i det Omfang, dette er bestemt af Arveladeren eller Giveren ved Gavens Givelse. Forandring i saadanne Bestemmelser af Giver eller af Arvelader kan ikke gøres ved Ægtepagt.

§ 19.

Foruden hvad der er nævnt i §§ 17 og 18, er endvidere Særeje, hvad der ved Ægtepagt gyldigen er erklæret herfor.

§ 20.

Hver af Ægtefællerne raader over sit Særeje, for saa vidt ikke Bestyrelsen deraf ved Ægtepagt eller ved anden gyldig særlig Bestemmelse, f. Eks. af Arvelader eller Giver, er henlagt til Overformynderiet eller andre.

For Hustruens Vedkommende kan det ved Ægtepagt bestemmes, at hun, uagtet hun er fuldmyndig, for at raade over sit Særeje behøver Samtykke af Manden eller en Tilfynsbørge.

§ 21.

Indtægten af Særeje efter Ægtepagt, og hvad derfor anstaffes, bliver, for saa vidt ikke andet er bestemt ved Ægtepagt, Særeje.

Hvad der erhverves i Stedet for Genstande, henhørende til Særeje, eller anvendes til deres Forbedring eller Udvidelse, bliver ligeledes, for saa vidt ikke andet er bestemt ved Ægtepagten, Særeje; dog kan der, hvis der i nævnte Djemed er anvendt Udgifter af Fællesboet eller den anden Ægtefælles Særeje, fordres Erstatning herfor af paagældende Ægtefælles Særeje eller Lod i Fællesboet, naar dette stiftes.

§ 22.

For saa vidt Udgifterne ved Husholdningen (heri indbefattet Leje af Bolig) og ved Børnenes Opdragelse og Undervisning ikke kunne afholdes af Fællesboet, er enhver af Ægtefællerne pligtig til at yde Bidrag hertil af sit Særeje, for saa vidt saadant have. I Mangel af mindelig Overenskomst herom, bestemmer Overøvrigheden, hvor meget der skal bidrages.

§ 23.

Forpligtelser, der ved Ægtefællets Indgaaelse paahviler nogen af Ægtefællerne, udredes, hvis ikke andet er bestemt ved Ægtepagt, af dennes Særeje, hvis saadant have og saa vidt tilstrække kan. Tre Forpligtelser af den nævnte Natur indfrie af Fællesboet eller den anden Ægtefælles Særeje, kan Erstatning herfor fordres af den paagældende Ægtefælles Særeje eller i fornødent Fald af sammes Lod i Fællesboet, naar det stiftes.

§ 24.

Gaver mellem Ægtefæller under Ægtefællets Indgaaelse maa for at være gyldige ske ved Ægtepagt, undtagen for saa vidt de bestaa i Genstande til personligt Brug, hvis Værdi ikke staar i Misforhold til Giverens Kaar, eller i Livsforsikring, Overlevelsesrente eller lignende Forsørgelse, der af Manden sikres Hustruen.

Til Gave henregnes ogsaa saadan Afhændelse, som er omtalt i Konkursloven § 26, 2det Stykke, i hvilket Tilfælde Giveren er pligtig at tilbagebetale, hvad Modtageren fra sin Side har erlagt.

Hvad der i denne Paragraf er bestemt, gælder ogsaa, hvis Gaven er stænket Tredjemand og af ham overdraget den anden Ægtefælle, naar denne Fremgangsmaade stønnes at være brugt for at omgaa Loven.

D. L. 5—4—3 og 4 ophæves.